

[Handelsministeren.]

Der er givet alle de Oplysninger, som der var Mulighed for at give paa det Tidspunkt, da Oplysningerne blev begæret. Nu er det imidlertid ikke saaledes, at man kan give Oplysninger om hvad som helst uden Hensyn til, hvad det kan forventes at blive brugt til, og det forekommer mig, at det ærede Medlem ved denne Lejlighed har givet Udtryk for en Opfattelse, der gør det i høj Grad betænkeligt at give det ærede Medlem flere Oplysninger end højest nødvendigt. Det er jo saaledes, at de Foranstaltninger, som her er truffet og vil blive truffet, er truffet i Landets Interesse og truffet saa samvittighedsfuldt som paa nogen Maade muligt, og naar det ærede Medlem nu ligefrem positivt insinuerer, at Valutakontoret tager uvedkommende Hensyn ved Tildelingen af Attester, forekommer det mig, at det ærede Medlem maa fremsætte positive Beviser derfor, thi Beskyldninger af denne Art kan ikke fremsættes saadan ud i det blaa, de maa vedlægges med Beviser. Nu venter jeg, at det ærede Medlem virkelig tiistiller Valutaudvalget disse Beviser, saaledes at man er i Stand til at kontrolere, hvorvidt det er Snak hen i Vejret, der er Tale om, eller om der virkelig er begaaet noget, som ikke taaler Dagens Lys. Det ærede Medlem henstillede til mig at undersøge, hvorvidt der er foregaaet Favoriseringer ved Tildeling af Valutaattester, saaledes som det ærede Medlem talte om. Jeg har ingen Mulighed for at undersøge det, saa længe jeg ikke har faaet bestemte Klagemaal i den Henseende. Saafremt jeg faar det, skal Undersøgelsen finde Sted, og nu venter jeg, som sagt, at det ærede Medlem virkelig fremsætter sine Klagemaal paa en saadan Maade, at der er Hold i det og en Undersøgelse er mulig, for Valutakontorets Leder er ikke tjent med hverken halve eller hele Insinuationer i Henseende til, om han administrerer ud fra et redeligt Princip eller administrerer paa den Maade, at han kan favorisere, hvem han synes, der er Grund til at favorisere.

Hermed skal jeg slutte disse mine Bemærkninger og anbefale Tingets Medlemmer at stemme for de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag og imod det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet.

Prieme: Til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen vil jeg gerne sige, at det er jo en ny Oplysning her i Rigsdagen, at det er Kriseloven af 1931, der har bevirket Forøgelsen i Arbejdsløsheden. Det, der er en Kendsgerning, er, at i 1932 er Arbejds-

løsheden her i Danmark steget til gennemsnitlig 31,7 pCt., medens den i Sverige og i England kun har været ca. 22 pCt., og fra December 1932 til Februar 1933 er Arbejdsløsheden steget til 43 pCt. eller det samme som i Tyskland. Jeg anerkender selvfølgelig fuldt ud det, som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen fremførte: at der indenfor Tekstilindustrien, Glas, Skotøj, Keramik og muligvis ogsaa andre Steder kan være sket nogen Forøgelse i Anvendelsen af Arbejdere, men den er ganske overordentlig ringe. Det, der i Realiteten er sket indenfor de forskellige Industrier — det kan man læse f. Eks. i „Ekstrabladet“ fra i Gaar Aftes —, er, at de forskellige Virksomheder nu udnyttes paa en ganske anden Maade end hidtil, og at man samtidig med, at man her paa Rigsdagen fremsætter Lovforslag om Arbejdstidens Indskrænkning, indenfor bestemte Virksomheder, som f. Eks. i Grenaa, er gaaet over til at beskæftige Fabriksarbejdere i 10 Timer i Døgnet. Hvis der virkelig af Valutacentralen var skaffet den Beskæftigelse, som det fremhæves fra Socialdemokratiets Side, er der sikkert ingen Tvivl om, at vi for længe siden her i Rigsdagen havde faaet de Tal forelagt, som kunde bevise Rigtigheden af denne Paa-stand.

Den højtærede Handelsminister forstod saa udmærket godt, at Forholdene var vanskelige for Handelsstanden. Ja, denne Udtalelse har vi nu hørt fra den højtærede Handelsminister mange Gange. Ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Importregulering den 6. December fremkom Ministeren gentagne Gange med den Udtalelse og udtrykte sin Glæde over, at 45 pCt.s-Bestemmelsen var indført i Loven, da de handlende saa ogsaa herefter fik noget at handle med. Men Glæden varede ikke ret længe, for 45 pCt.s-Regelen har i det store og hele aldrig været overholdt. Det glæder mig at konstatere, at den højtærede Minister her fra Talerstolen selv erkender, at der ikke var blevet indført flere Varer til Danmark i 1932 uden en Valutacentral. Det er nemlig rigtigt. Det er ogsaa rigtigt, at Kontoret paa dette Omraade har erklæret sin Inkompetence til at lede Landets Import. Der var nemlig den 1. Januar i Aar i Om-løb mindst 115 Mill. Kr. ubenyttede Importbevillinger, saaledes at hvis Importtørerne, hvad de jo havde Ret til — det maa enhver erkende —, havde benyttet dem, saa havde Landets Handelsbalance været negativ ligesom i tidligere Aar.